

ren svare på, om de her stop af og begrænsninger på kommunale anlæg har stoppet bygning af handicapboliger? For jeg synes, det er en katastrofe, hvis den her kommunalreform betyder, at vi bremser for bygning af handicapboliger i de områder, hvor der er udækkede behov. Det var punkt et.

Punkt to: Hvordan sikrer man, at der er egnede boliger nok, i særdeleshed til de grupper af handicappede, der er små, hvor der måske så kun i en kommune er en eller to eller ganske få med det pågældende behov? Kan man nu være sikker på, at en kommune, der kun har en enkelt eller to eller få borgere med et bestemt behov, så vil bede regionen om at bygge en bolig til vedkommende?

Selv om vi alle sammen mener, det er udmærkede mennesker, der bliver valgt ude i kommuner og ude i regioner, er jeg bange for, at nogle kommuner, særlig når man har en presset økonomi, vil holde sig lidt tilbage med at gå til regionen for at få udført det byggeri, der er brug for, men vil prøve at finde andre lappeløsninger.

Det synes vi er et meget stort problem, og det er jo det her med, at når man så har fået to instanser ind på området, en region og en kommune, så har vi jo det evindelige problem med, at den ene instans kan sige, at det er den anden instans' skyld, og på den måde er det oven i købet svært at finde den ansvarlige for, at det egnede antal boliger ikke er til stede.

Så har der i høringsfasen været rejst diskussion om, hvordan man sikrer en ønsket beboersammensætning i et boligområde med handicapboliger. Det har jo så ført til, at driften er i regionen og anvisningsretten er i kommunen, og for så at sikre, at regionen kan styre sammensætningen, har regionen fået ret til at nedlægge veto mod, at en beboer kan blive anvist en bolig i et område.

I den forbindelse har jeg et spørgsmål til ministeren: Er det korrekt forstået, at en region må have lov til at nedlægge veto mod en anvisning uden samtidig at forpligte sig til at finde en anden bolig, og vel at mærke en anden egnet bolig? For hvis det er sådan, at regionen bare kan sige nej, så har vi jo igen det problem med, at der er en borger, der er blevet anerkendt og skal have en bolig; kommunen siger, at de har anvist, men regionen siger nej, og hvem hjælper så borgeren? Jeg er meget nervøs ved, at det er de mennesker, der kommer i klemme.

Det bringer mig frem til det sidste punkt, der bekymrer i det her lovforslag. Det er spørgsmå-

let om tilsynet. Når nu kommunerne fører tilsyn med sig selv – sådan har jeg forstået lovforslaget – hvem er det så, der fører tilsyn med, om de problemer, jeg lige har nævnt, kan opstå? Det er også stærkt bekymrende. Så af alle de her grunde kan vi ikke støtte lovforslaget.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så er det socialministeren.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke for de mange positive tilkendegivelser om opbakning til lovforslaget.

Kl. 13.30

Lovforslaget er jo en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af kommunalreformen, og når man ser på indholdet af forslaget, er langt hovedparten af ændringerne på boligområdet rent tekniske konsekvensændringer som følge af, at der efter gennemførelsen af kommunalreformen ikke længere vil være amtskommuner. Herudover er der enkelte konsekvensændringer som følge af, at der skal foretages sammenlægninger af eksisterende primærkommuner, og de ændringer har ingen selvstændige økonomiske konsekvenser.

Det er altså alene på ældreboligområdet, at der er tale om en egentlig udmøntning af regeringens aftale med Dansk Folkeparti om strukturreformen. De amtskommunale almene ældreboliger, som er forbeholdt personer med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, er således omfattede af afsnit 8 om socialområdet i aftalen.

Aftalen indebærer, at de eksisterende amtskommunalt ejede almene ældreboliger pr. 1. januar 2007 som udgangspunkt overføres til regionerne. Aftalen indebærer endvidere, at det fra denne dato alene er kommunalbestyrelsen, der kan træffe beslutning om, at der skal bygges flere boliger til den pågældende persongruppe, og dermed opnår vi netop det, at de, der bestiller musikken, også betaler for musikken, som den radikale ordfører var inde på.

Kommunalbestyrelsen kan beslutte i sin årlige redegørelse til regionsrådet, hvor man beskriver behovene og kommunens forventninger til forbrug af boliger i regionen, at de pågældende ældreboliger skal bygges og drives af regionen. Men det indebærer selvfølgelig også, at da kommunerne har det fulde finansieringsansvar, skal de dække 7 pct. af anskaffelsessummen og også eventuelle udgifter til servicearealer, uanset om det er kommunalbestyrelsen eller regionsrådet,